

UNITATE ÎN DIVERSITATE SAU DESPRE ROLUL ROMÂNIEI ÎNTR-O EUROPĂ ÎN MIȘCARE

Procesul integrării europene aflat acum în plină desfășurare se constituie ca o provocare esențială în găsirea unor echilibrare de putere între instituțiile Uniunii Europene și statele ei membre, între statele membre în cadrul acestor instituții și, nu în ultimul rând, între instituțiile însele. Presiunea extinderii și a admiterii unor noi state membre în Uniune a intensificat într-un mod hotărâtor dezbaterile privitoare la modelul de guvernare cel mai eficient și democratic care să răspundă nevoilor unei noi Europe politice, economice, juridice și culturale. Astfel, în următorii ani trebuie formulată o construcție politică europeană coerentă care să exprime și să consolideze un caracter european armonios și puternic, o construcție la care va lua și România parte în mod activ.

Walter Hallstein, unul dintre primii președinți ai Comisiei Europene și un adevărat european obișnuia să spună : «In Europa, trebuie să avem o viziune pentru a ne putea permite să fim realiști ». Iar o viziune împărtășită de toți, a unei Europe puternice și unite nu ar fi posibilă fără România.

Țara noastră a parcurs un drum lung din 1989. « Modelul european » a fost un etalon la care am fost obișnuiți să ne raportăm de-a lungul acestui proces de modernizare al mentalităților și al instituțiilor.

Integrarea în Uniunea Europeană a încetat de mult să fie privită în țara noastră ca un subiect rezervat strict afacerilor externe sau ca un exercițiu de metamorfoză. Ea descrie în momentul de față un proces fără precedent de reforme care vor conduce în final România nu doar în interiorul unei uniuni instituționale, dar, mai ales, acolo unde românii au simțit de secole că aparțin, într-o familie de valori și obiective europene comune. Acest sentiment a fost acela care ne-a sprijinit în momentul adoptării a mii de pagini de legislație europeană (așa numitele « capitole de negociere »), ne-a făcut să îndepărtăm ceea ce ne împiedica să devenim mai competitivi în mediul internațional, dar în același timp ne-a arătat că există încă anumite domenii asupra cărora trebuie să ne aplecăm cu o atenție sporită (« stegulețele roșii » fluturate de Comisia Europeană).

România nu va intra însă în Europa cu mâinile goale. Vom aduce cu noi resursele economice ale unei mari piețe și ale unei țări bogate, un patrimoniu cultural unic, oameni extrem de bine instruiți, stabilitate și securitate la granițele estice ale Uniunii. Realităților curente cu care se confruntă statele membre : globalizarea, piețele emergente, riscurile neconvenționale la adresa securității și o populație din ce în ce mai bătrână, România le va aduce un nou suflu și o abordare structurată.

Creșterea economică constantă înregistrată de țara noastră începând cu anul 2000 situează România alături de țările cu un parcurs bun din valul precedent de aderare (2004), reprezentând răspunsul nostru cel mai potrivit la suportul financiar primit de la Uniunea Europeană prin fondurile de pre-aderare. Discrepanțele care ne separau de celelalte state membre s-au atenuat foarte mult în ultimii ani datorită procesului profund de transformare în care s-a înscris România.

Europa este un continent în care coexista o multitudine de culturi, fiecare contribuind cu specificul său unic la dezvoltarea societății noastre. La aceasta cultură europeană globală, România contribuie cu afirmarea încrezătoare a propriului rol și a propriei identități.

Astfel, o implicare deplină și responsabilă în realizarea unei identități europene și în găsirea, afirmarea și reprezentarea unui rol activ al României în noul mediu politic, economic și cultural european reprezintă noua provocare la care va trebui să răspundem o dată cu 1 ianuarie 2007.

Silvia Cocârțeu

Facultatea de Drept și Științe Politice Nice (Franța)

Școala de Înalte Studii Europene Comparete - Timișoara